

Benge paa deres Forsvar, saa de ikke drives fra den fædrene Arne og det nedarbejdede Hjem! Jeg skal ikke forfølge denne Tanke videre, jeg skal kun sige, at jeg tror, at her i denne Forsamling vil det ikke komme denne Befolkning særlig til Gode, at det er en i høi Grad loyal Befolkning.

Jeg skal nu lade disse Betragtninger ligge for at gaa over til Tangens Betydning i en anden Henseende, nemlig den rent humane Retning. Der er næppe ret mange Rystskrænkninger i vort Fædreland, hvor saamange Søulykker påføres som i denne Egn. Jeg har selv med mine egne Dine været Vidne til efter en eneste Storm i Tredserne, at 23 Skibe stode paa denne Tanges Strand, og deriblandt var der flere Barkskibe og to store Dampere. Det var ogsaa paa denne samme Tanges Strand, at for nogle Aar siden det russiske Fregatsskib „Alexander Newsky“ strandede med mange Hundrede Menneſter ombord, hvormellem Reiserens Søn Alexander. De bleve reddede af Beboerne paa Tangen med Undtagelse af nogle ganske Enkelte, som søgte at redde sig selv. Herved er et Bevis end yderligere ført for, at hvis denne Tange var ubeboet, hvad den utvivlsomt vil blive, naar den skal ligge beſtyttelsesløs hen, saa ville alle Skibbrudne være redningsløst fortabte der. For at man ikke skal tro, at det er et enestaaende Exempel, som jeg har tilladt mig at drage frem, skal jeg henvise til Redningsvæsenets Beretninger. Det danske Redningsvæsen har ligesom koncentreret sine Anstrengelser paa denne Tange i Erkjendelse af dens Farlighed. Det var det allerførste Sted, hvor man i Danmark oprettede en Redningsstation. Men man har ikke indskrænket sig dertil; man har oprettet paa denne Rystskrænkning, der omfatter omtrent $4\frac{1}{4}$ Mil, ikke mindre end 4 Redningsstationer; der findes næppe noget andet Sted i Landet en saa tæt sluttet Række af Redningsstationer som her. Det er gjort af Staten og fra Redningsvæsenets Side i den rigtige Erkjendelse af den overordentlige Trang, der er til Redningsstationer her. Men hvad vilde man sige, hvis man ved at lade denne Tange ligge hen uden Beskyttelse, idet man lod Naturen her skytte sig selv, bevirkede, hvad der ubestridelig vilde blive Tilfældet, at den om kortere eller længere Tid blev ubeboet? Naar der ingen Beboere var, vilde jo ogsaa Redningsstationerne forsvinde. Hele Tangen vilde da være opreben i Der, og Stedet vilde blive en aaben Grav for alle Sømand, der bleve stødte i Nød paa denne Ryst. Jeg er overbevist om, at det ikke vilde være at lagttage Humanitetens Fordringer, hvis man paa denne Måde

vilde opgive sin internationale Pligt overfor Udblandet og Forpligtelsen lige overfor vore egne Sømand. Og det vilde heller ikke være humanitært imod denne Befolkning, der har reddet saa mange tusinde brave Sømands Liv ved at vove deres eget, hvis man nu gjerne — eller lad mig sige: ikke gjerne, men temmelig rolig — saae paa, at Naturforholdene der bleve overladte til sig selv, hvorved Tangen absolut maatte gaa til Grunde.

Man maa imidlertid ikke tro, at det her Anførte er Tangens eneste Betydning. Der er endnu et tredje Hensyn, der i økonomisk Henseende er det aller vigtigste, nemlig den Betydning, som Tangen har for Limfjordsbasinet. Jeg kan herom fatte mig temmelig kort, da den ærede Ordfører i sit Foredrag ogsaa betonedede disse Interesser; men jeg kan dog paa en lidt fyldigere Måde og med bestemte Tal gjøre det klart for ærede Medlemmer, hvilke Interesser det er, det her dreier sig om. Jeg er nemlig saa heldig i en officiel foreliggende Beregning fra en af Regeringen nedsat Kommissiøn at have Talstørrelser, der i og for sig have ikke ringe Vægt. I Følge disse bortskylles der fra Limfjordskysterne aarlig i det Mindste cirka 100 Tønder Vand, og 28,000 Tønder Land lide af Oversvømmelser. Jeg skal, for at disse Tal kunne fremtræde med deres rette Styrke, bemærke, at denne Undersøgelse, der støtter sig til autentiske Indberetninger fra Landmaalere, der have været engagerede og betalte af Staten, kun er delvis, idet store Strækninger af Limfjordskysterne, som dels have lidt og dels endnu lide af aarlige Bortskylninger og Oversvømmelser, ikke have været inddragne under den. Tager man Hensyn dertil og til, at Jordtabet siden Thyborønkanalens Gjennembrud har været stærkere end det gennemsnitlige Tab i de tidligere Aar, vil man næppe seile meget, om man antager, at det aarlige Jordtab, som finder Sted ved Limfjordens Bredder, nærmer sig til et Par hundrede Tønder Land. Jeg vil ikke omsætte disse Tal til Værdier; thi det er mig om at gjøre her kun at fremføre aldeles ubestridelige og uomtvistelige Data; men de Herrer ville let se, at Værdierne blive meget store, og at den Kapital, som tabes, omsat efter en 4% Rentefod, vil naae op til mangfoldige Millioner Kroner, ogsaa uden at der tages mindste Hensyn til de Ulemper, som Jiseriet og Østersavlent lide under. Østersavlent var jo for nogle Aar siden et Statsaktiv, som den Gang efter Forpagtningsafgiften repræsenterede en Værdi af 6 Millioner Kroner. Men, siger man — og der tror jeg, jeg kan henholde mig til den ærede Ordfører, for saa vidt jeg forstod ham ret, jeg er ikke aldeles sikker derpaa — der